

культури і туризму Прикарпаття (директор: Панько Світлана Петрівна). Особливість цього вечора в тому, що в ньому взяли участь 20 кращих хореографічних колективів територіальних громад Івано-Франківщини. Фільмував ювілейний захід для фіксації теки надбань культури Прикарпаття оператор Тарас Лесик (ОТБ «Галичина»).

За словами Івана Курилюка, танець для нього — це його пульс, биття його серця, його дихання та ритм усього життя. На семінарах, конференціях, майстер-класах маестро ділиться своїми поглядами на культуру України: «Професійного мистецтва не було б, якби не збереглися самодіяльність по селах, якби не були вкорінені ті звичаї, традиції в родинях. Наша область дуже зберегла це, і в цьому наша унікальність».

Тому, підсумовуючи наведене вище, підкреслимо, що на багатющому доробку Івана Курилюка виховується і буде зростати ще не одне творче покоління. Мистецька діяльність маестро танцю багатогранна, глибинна, неповторна і чекає всебічного та ґрунтовного вивчення.

К. Бортник, К. Островська

ТЕМА ПАТРІОТИЗМУ У ТВОРЧОСТІ Б. КОЛНОГУЗЕНКА

К. Bortnyk, K. Ostrovska

THE THEME OF PATRIOTISM IN THE CREATIVITY OF B. KOLNOHUZENKO

Посилення значущості української культури та мистецтва сьогодні є важливим завданням, адже Україна розпочала вельми активну інтеграцію до європейського простору, у межах якого культурно-мистецька спадщина має потужний вплив на загальний рівень розвитку будь-якої країни. Вагому роль у популяризації українських традиційних мистецьких надбань відіграє українська народно-сценічна хореографія, що завдяки своїм виражальним засобам втілює національний характер українського народу. Зокрема це підтверджує творчість народного артиста України Б. Колногузенка, який створює сценічні репрезентації на теми української історії, природи, фольклору.

Глибоким патріотизмом пронизані його твори на українську тематику. У композиціях «Вітає Україна» та «Український святковий» оспівується краса українського народу, це гімн українському народному танцю з його неповторністю, лірикою та динамікою. У «Весняночці» та «Закликанні Весни», де дівочий український танець вишукано синтезований з класичним, створюється поетичний образ української природи. Традиційна українська обрядовість представлена в композиціях «Вітає театр танцю «Заповіт» (свято збору врожаю), «Буде весілля» (купальська та весільна обрядовість), «Закликання Весни» (обряд закликання та зустрічі весни). Колоритний український побут змальований у «Парубоцьких жартах» (репрезентовані різноманітні чоловічі характери та народні ігри українського козацтва), «Буде весілля» (сюїта сповнена яскравими персонажами з українського народу та вельми піднесено демонструє побутові стосунки між людьми). А вокально-хореографічна композиція «Ой, летіли дикі гуси» своєрідно та вишукано поєднує світ природи та людини, а побутові проблеми (заздрість, зрада, втрачене кохання) набувають надзвичайної піднесеності. Твір пронизаний ліризмом, красою, незайманою чистотою та надзвичайним боєм зради. Кожен із зазначених творів сповнений любові до українських духовних цінностей і простих людських почуттів.

Однак найпатріотичнішим зразком творчості Б. Колногузенка в контексті сьогоднішніх реалій є вокально-хореографічна сюїта «Засвіт встали козаченьки», де автор змальовує волелюбність українського народу та влучно реалізує національну ідею — прагнення перемоги над ворогом та незалежності. Провідним образом сюїти є незламні й непереможні воїни України — славетні козаки, які протягом століть мужньо чинили опір і Московському царстві, і Речі Посполитій, і Османській імперії. Саме цей аспект підкреслений в хореографічній сюїті «Засвіт встали козаченьки»: загін запорізького війська підіймається на боротьбу з ворогами та здобуває перемогу.

Хореографічна сюїта рясніє українським чоловічим танцем з великою кількістю складної віртуозної техніки та роботи з реквізитом — шаблями та списами, сповнена динаміки та стрімкості. Крім того, автором підкреслено та оригінально інтерпретовано старовинну стройову побудову запорізького війська: виконання обертань у лінійних перебудовах з переходом на рух навколо отамана й подальшим вишикуванням у похідний порядок та прямуванням на бій під прапорами України та Слобідського козацького війська.

Жіночий танець також відіграє важливу функцію в сюїті, адже завдяки жіночим партіям втілюється важливий аспект — підкреслюється роль жінки в житті козака як джерела сили та найміцнішого тилу, втілюється давній обряд проводів козаків. Також хореографічні фрагменти з участі дівчат надають твору натхненної піднесеності та своєрідного українського колориту.

Створенню завершеного образу українського народу допомагають артисти хорової групи, які не просто супроводжують композицію вокально, а є її активними учасниками.

Патріотизм вокально-хореографічної сюїти підкреслює і музичне оформлення (народні пісні «За світ встали козаченьки», «Гей, козаче, чуєш...» «Гей, гукнула Україна»).

Завдяки досконалому поєднанню роботи хору та артистів балету, вишуканій композиційній будові хореографічних рисунків та мізансцен, контрастним пластичним характеристикам різних груп козаків та жінок, Б. Колногузенку вдалося створити збірний образ українського народу, позбавленого побутової конкретики — простих, але дуже волелюбних людей, які єдині в думках і вірять один в одного, завдяки чому здобувається перемога та співається світле й вільне майбутнє Батьківщини.

Отже, у творчості Б. Колногузенка яскраво простежується тема патріотизму, яка представлена в різноманітних аспектах: як громадянське почуття («Засвіт встали козаченьки»), як гордість за надбання національної культури («Вітає Україна», «Український святковий»), любов до тендітної української природи («Весняночка», «Закликання весни»), своєрідної української обрядовості («Вітає театр танцю «Заповіт», «Буде весілля», «Закликання Весни») та побуту («Парубоцькі жарти», «Буде весілля», «Ой, летіли дикі гуси»). Кожний із цих творів сповнений національної естетики, колоритних образів та справжньої української стилістики і являє собою гідний зразок української народно-сценічної хореографії.